

se, hvilken Stilling der er taget ved Forslagets Fremførelse, til dette Forslag, kunne de jo se, at der staar i Begrundelsen af Bevillingen, at Regjeringen stjoerner ikke, at de herom fremtatte Planer, hvis Gjennemførelse ville medføre meget betydelige Udgifter, have Udfigt til at realiseres i en nær Fremtid. Det har været min Mening om den Sag. Nu fortæller det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) at man kunde ikke faae Møens-Banen, fordi Indenrigsministeren ikke vil have den. Det er en fuldstændig urigtig Fremstilling fra det ærede Medlems Side. Jeg veed ikke, om man kan faae denne Møens-Bane eller hele denne Sydjøllandste Bane eller ikke; jeg har konfereret med det ærede Udvalg i Dag, og naar det ærede Medlem siger, at Pengene ere rede, men hvis man ikke faaer Banen, er det Ministerens Skyld, beuegter jeg det; jeg benægter, at Sagen foreligger i en saadan Form, at der kan være Klarhed derover. Jeg skal ikke komme ind paa Jernbanesagen, thi den foreligger jo ikke, men man kan se af Betænkningen, som jeg har gennemlæst flygtigt, at Spørgsmaalet om Pengenes Tilveiebringelse skyder det ærede Medlem fra sig. Jeg har sagt til den Mand, der indbragte Lovforslaget, at jeg syntes, det var rimeligere, at de, der mene, at der skal gives Koncession, klarede Spørgsmaalet foreløbig og ikke overlod Ministeren det. Jeg tror ikke, at en Lov kan passere Rigsdagen, naar det er Tilfældet, som det ved det foreliggende Forslag er Tilfældet, at det er Noget, der staar ganske paa det Løse, hvor Pengene skulle komme fra og paa hvilke Billaar og, om Billaarene ere passende. Jeg har ikke nogen Tro til — jeg gjentager, hvad jeg jagde forleden — til den Slags Jernbaneforslag, hvor det ikke er Egnen, der tager Sagen i sin Haand og selv fremmer det som et nyttigt Foretagende, men haaber at kunne gjøre det ved udenlandske Midler, om hvilke jeg ikke veed, paa hvilke Billaar man har dem. Den Slags Ting har jeg ingen Tro til, og derfor tror jeg ikke paa Sagens Gjennemførelse i nogen nær Fremtid. Det har jeg al Føie til at sige, og det maa jeg have Ret til at sige. Naar den ærede Ordfører for Finantsudvalget nu spurgte mig, om dette Anlæg, som her er foreslaaet, præjudicerer Jernbanespørgsmaalet, siger jeg: Nei, det gjør det aldeles ikke. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dæmningens Anbringelse er det ganske rigtigt, at i det foreliggende Projekt har man forudsat en Indmunding af Jernbanen paa et andet Sted, end her er foreslaaet. Jeg har ikke selv havt Spørgs-

maalet til speciel Undersøgelse, men kan lade det gjøre til Gjenstand for speciel Undersøgelse; jeg kjender ikke Forholdene paa Stedet paa den Maade, at jeg kan sige, at det er givet, at Dæmningen kan bruges i alle Tilfælde. Det tør jeg ikke, men det kan man undersøge. Men jeg kan sige, at jeg synes ikke, der kan være fornuftig Tvivl om, at denne Dæmning maatte kunne anlægges saaledes, at ethvert Jernbaneanlæg, der føres dertil, kan komme til at benytte den, hvis det skulde ønskes i Fremtiden. Altsaa jeg tror, at man i den Retning kan varetage det Fornødne, det skal jeg prøve, naar en Bevilling bliver givet; det kan man forlange, og det kan ste. Ellers skal jeg sige, at i og for sig kan dette Anlæg ikke være til Hindrer for, at man gaar til Jernbaneanlæg i den Retning, det gjør hverken til eller fra efter min Mening. Hvorledes Stemningen og Tilstanden vil blive, kan jeg ikke sige, og Ingen kan forlange, at jeg skal sige Noget derom, det kan jeg ikke vide. Men i og for sig præjudicerer dette, her ster, ikke noget fremtidigt Jernbaneanlæg selv med en fast Bro, om man virkelig skulde tro, at denne behøvedes mellem Sjælland og Møen, hvad jeg ikke har nogen Tro til. I og for sig præjudicerer det ikke; det præjudicerer i den Forstand, at en Del af det, man offrer, lad os sige Halvdelen af det Beløb, der anvendes til dette Baneanlæg, og hvad dertil hører, naturligvis ikke kommer til Nytte i Fremtiden, hvis man vil lægge en Brodæmning. Hvad Expropriationen angaar, da er den ganske vist ikke spildt, men jeg veed ikke, om Amtsraadet og Staten vil tage den samme Stilling til Expropriationsspørgsmaalet, hvis der bliver Tale om Anlægget af en Bro, saaledes som i dette Tilfælde. Det kan jeg ikke sige Noget om. Det forekommer mig ikke sandsynligt, men det er klart, at ogsaa i saa Tilfælde maa man affinde sig med Færggeeieren. Hvem der kommer til at gjøre det, er igjen et andet Spørgsmaal. I og for sig præjudicerer dette Anlæg ikke i Fremtiden. Det udelukker ikke et Anlæg i anden Retning, det udelukker ikke et Broanlæg. Om dette kan komme, kunne ærede Medlemmer ikke forlange, at jeg skal udtale mig om. Jeg har ikke personlig nogen Tro til denne Sags Gjennemførelse i en nær Fremtid.

Formanden (Høgsbro): Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne, og denne Begjæring er fremsat af Lutken, Lauridsen, Brandes, Hørup, S. R. Larsen, Nyholm, Christoffer Jensen, Olsen, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valg-